

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

גידולי תרומה
= תרומה
נמשא
נותן כיסוד לנותר.

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

בין דאפשר למיעבד כשמואל מהימני . הקשה ריב"ז תרומה
מעבד ללא אפשר לה למיעבד כשמואל ליגזור ומיך ר"י
דמ"ל אמת הוא שגורו אף על גידולי תרומה גדולה ורזלה לפרש טעם
בטלן : ומכרם אמר דהרומה מעבד
לחברים וריב"ז מירך דלאוהן עשו מעבד
לא היו מפרשים כלל כדלמי' בספסא והכרס
עשו מפרשים מהימני [טעם] :
דילמא משה ליה גביה וחמי
ביה לירי תקלה . פי'
בוקנטרם ולכך גזרו דלפי' זרענה
דהוי טמאה וקשה לרי' דאמר כדביה
בפרק כל שעה (פסחים דף ל"ד ו"ס)
שפילי תרומה טמאה טהורים מלמטה
וחסורין מלמעלה פי' לזרים כדמפרש
הסם אלא כהניס שרי וי"ל כיון
דאין נאלצין לזרים משום ריוח פורתא
שמסתרין לא משה גביה והא דהכא
חיישינן לתקלה ובספ"ק דפסחים (דף
כ"ג) אמרי ב"ה תעשה זולף איכא
לממר דהכא מווד ב"ה דפעמים
שגריך להסחות ענה שלמה עד זמן
זרעה : **ער** פתן ושמן משום יין .
הקשה ריב"ז מ"ש שהחמירו טפי ציין
לחסור בהגאה מסתו ושמן ומיך מפני
שהיין משמח אלהים והאשם והוי
רגילין לנסכי אפי' שלג בפני נכרי
הואיל והאורט לאסרו משום בטחיהם
נחט ט תמכיס דין וחומר יין נכך
ממש כיון דפעמים היו מנסכין אותו
אפי' שלג בפני נכרי :
הניחא ל' מאיר אלא לרבי יוסי
שכסרי הויין . ה"ל נמי
למימר אלא ל' סרפון מאי איכא למיח'
וכן תשיב לין פולין ולין קורין בכתרי
רסן משמע מדקתני כדבייחא אלו מן
ההלכות ולא קתני כדבייחא אלא
הגאו תרתי והא דלא תשיב מכחין
בין גזרו לבגדי אשהו ושמע הבדוק
סכות וקערוס לאור הכר הכך נפקו
מללא הגי תרתי סקן עיקר מיהא
קשה ללא מני רש"י הכך ללא יאכל
הזב עם הזבה דודאי מ"ח דבר הוא
דקתני לה במתניתין כדביה ולפי זה
איכא ראשון ואלו שני חלה תשיב לה
א"ל הכא ראשון ורובו כמים שאובין
והוא שני שפלו כ' תשיב חלה משום
דלי לא הא לא לן קיימא הא כי הכי

דפתי ושמן יינן ובטחיהן תשיב זרעה אלא ל' סרפון מאי איכא למיח'
וכן תשיב לין פולין ולין קורין בכתרי
רסן משמע מדקתני כדבייחא אלו מן
ההלכות ולא קתני כדבייחא אלא
הגאו תרתי והא דלא תשיב מכחין
בין גזרו לבגדי אשהו ושמע הבדוק
סכות וקערוס לאור הכר הכך נפקו
מללא הגי תרתי סקן עיקר מיהא
קשה ללא מני רש"י הכך ללא יאכל
הזב עם הזבה דודאי מ"ח דבר הוא
דקתני לה במתניתין כדביה ולפי זה
איכא ראשון ואלו שני חלה תשיב לה
א"ל הכא ראשון ורובו כמים שאובין
והוא שני שפלו כ' תשיב חלה משום
דלי לא הא לא לן קיימא הא כי הכי

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

מבי רישבא אמר שמואל אף גידולי תרומה =
תרומה בו ביום גזרו מ"מ א"ר תניא א"ר
משום תרומה מפורדה ביד **אמר רב**
אי דחשיד לרבי אפרוש נמי לא ליפרוש
(אלא אמר רבא ישראל) כיון דאפשר
למעבד חמה אחת *כדשמואל ולא קעביד
הימני מהימני *אלא **אמר רב**
טמאה ביד כהן דילמא משהו לה נביה
ואתו לירי תקלה : **ואמר רב** הויא בר
אבוי משמיה דעולא אף *מי שדרושך לו
ברוך נתן כיסו לנכרי בו ביום גזרו :
ואמר רב כבלי אמר אבוי מ"מ א"ר תניא
ושמן יינן ובטחיהן כולן מ"מ דבר הן הניחא
לרבי מאיר אלא ל' יוסי שבסרי הייין איכא
הא דרב אואר בן ארא דאמר רב אואר רב
ארא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמן
ועל שמן משום יינן . על פתן משום שמן
מאי אולמיה דשמן כפת? אלא גזרו על יפתן
ושמן משום יינן , ועל יינן משום בטחיהן
ועל בטחיהן משום דבר אחר , ועל דבר אחר
משום דבר אחר . מאי דבר אחר? אמר רב
נחמן בר יצחק גזרו על תינוק נכרי שמשמא
בזיבה שלא יא תינוק ישראל רגיל אצל
במשכב וכו' , ואלא הכי לר"ם נמי תשסרי היין?
אובלין וכלים שמשמא במשקין כדרא חשיב
לדו : **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דין
וסמנים ובר שילין אלא כדי שישורו מבעוד
יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין
אונן של פשתן לתוך התער אלא כדי
שהיבילו מבעוד יום , ולא את הצמר לזורה
אלא כדי שיקלום העין , ובי"ה מתירין . ב"ש
אומרים אין פורסין מצודות זרה ועופות ודגים
אלא כדי שיצודו מבעוד יום ובי"ה מתירין . ב"ש
אומרים אין מוכרין לנכרי ואין מנביהין עריו אלא כדי שיגיע
למקום קרוב , ובי"ה הלל מתירין . ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים
לכובס גברי אלא כדי שיעשו מבעוד יום , וביבולן בית הלל מתירין עם
השמש

דפתי ושמן יינן ובטחיהן תשיב זרעה אלא ל' סרפון מאי איכא למיח'
וכן תשיב לין פולין ולין קורין בכתרי
רסן משמע מדקתני כדבייחא אלו מן
ההלכות ולא קתני כדבייחא אלא
הגאו תרתי והא דלא תשיב מכחין
בין גזרו לבגדי אשהו ושמע הבדוק
סכות וקערוס לאור הכר הכך נפקו
מללא הגי תרתי סקן עיקר מיהא
קשה ללא מני רש"י הכך ללא יאכל
הזב עם הזבה דודאי מ"ח דבר הוא
דקתני לה במתניתין כדביה ולפי זה
איכא ראשון ואלו שני חלה תשיב לה
א"ל הכא ראשון ורובו כמים שאובין
והוא שני שפלו כ' תשיב חלה משום
דלי לא הא לא לן קיימא הא כי הכי

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

עני . סם האש : רישבא . פורס נשכין לגור חיה ושק : גידולי
תרומה . אם זרעה ואפי' דבר שזרעו כלה בטן תבואה וקמחית :
תרומה ספורת כד ישראל . ועי' זרה לזרעה לכהן וזרעה לבטלה
מזרעה תרומה : אי דפשידי לנכרי אפרוש נמי לא ליפרוש . אלא חמה
אחת מן הכרי כדשמואל ומדאפרשו

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'
קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

קב"ה מ"י י"א מ"ה
מחזות הלכה כה'

דבר פתן ושמן יינן ובטחיהן כולן מ"מ דבר הן הניחא לרבי מאיר אלא ל' יוסי שבסרי הייין איכא
הא דרב אואר בן ארא דאמר רב ארא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמן ועל שמן משום יינן . על פתן משום שמן
מאי אולמיה דשמן כפת? אלא גזרו על יפתן ושמן משום יינן , ועל יינן משום בטחיהן ועל בטחיהן משום דבר אחר , ועל דבר אחר
משום דבר אחר . מאי דבר אחר? אמר רב נחמן בר יצחק גזרו על תינוק נכרי שמשמא בזיבה שלא יא תינוק ישראל רגיל אצל
במשכב וכו' , ואלא הכי לר"ם נמי תשסרי היין? אובלין וכלים שמשמא במשקין כדרא חשיב לדו : **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דין
וסמנים ובר שילין אלא כדי שישורו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין אונן של פשתן לתוך התער אלא כדי
שהיבילו מבעוד יום , ולא את הצמר לזורה אלא כדי שיקלום העין , ובי"ה מתירין . ב"ש אומרים אין פורסין מצודות זרה ועופות ודגים
אלא כדי שיצודו מבעוד יום ובי"ה מתירין . ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין מנביהין עריו אלא כדי שיגיע למקום קרוב , ובי"ה הלל מתירין . ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים
לכובס גברי אלא כדי שיעשו מבעוד יום , וביבולן בית הלל מתירין עם השמש